

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul XI — Nr. 567

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRÂRI ȘI ALTE ACTE

Vineri, 19 noiembrie 1999

SUMAR

Nr.	Pagina	Nr.	Pagina
ORDONANȚE ȘI HOTĂRÂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI			
186.	— Ordonanță de urgență pentru modificarea și completarea Legii nr. 83/1998 privind procedura falimentului băncilor.....	1-4	
960.	— Hotărâre privind modificarea și completarea Hotărârii Guvernului nr. 525/1996 pentru aprobarea Regulamentului general de urbanism	4-7	
961.	— Hotărâre privind indexarea cuantumului alocației suplimentare pentru familiile cu copii.....		7
962.	— Hotărâre privind eliberarea din funcția de prefect al județului Argeș.....		8
963.	— Hotărâre privind numirea în funcția de prefect al județului Argeș		8

ORDONANȚE ȘI HOTĂRÂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI

GUVERNUL ROMÂNIEI

ORDONANȚĂ DE URGENȚĂ

pentru modificarea și completarea Legii nr. 83/1998 privind procedura falimentului băncilor

În temeiul art. 114 alin. (4) din Constituția României,

Guvernul României emite prezenta ordonanță de urgență.

Art. I. — Legea nr. 83/1998 privind procedura falimentului băncilor, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 159 din 22 aprilie 1998, se modifică și se completează după cum urmează:

1. Articolul 2 va avea următorul cuprins:

„Art. 2. — O bancă este considerată în stare de faliment, dacă se află în una dintre următoarele situații:

a) banca nu a onorat integral creanțe certe, lichide și exigibile, de cel puțin 30 de zile;

b) valoarea obligațiilor băncii depășește valoarea activului său.

Valoarea activului net al băncii se va calcula în conformitate cu normele emise de Banca Națională a României în acest sens.“

2. Titlul capitolului II va fi următorul:

„Organele care aplică procedura falimentului și atribuțiile lor“

3. Articolul 3 va avea următorul cuprins:

„Art. 3. — Toate procedurile prevăzute de prezenta lege, cu excepția recursului, sunt de competență exclusivă a tribunalului în jurisdicția căruia se află sediul băncii debitoare, care figurează în registrul comerțului, și sunt exercitate de un judecător-sindic.

Judecătorul-sindic este nominalizat, în fiecare caz, de președintele tribunalului dintre judecătorii desemnați ca judecători-sindici, în temeiul art. 12 alin. (3) din Legea nr. 92/1992 pentru organizarea judecătorească, republicată.

Principalele atribuții ale judecătorului-sindic, în cadrul prezentei legi, sunt:

a) darea hotărârii de deschidere a procedurii;

b) judecarea contestației băncii debitoare împotriva cererii introductive formulate de Banca Națională a României sau de creditor, pentru începerea procedurii;

c) desemnarea, prin hotărâre, a lichidatorului, stabilirea atribuțiilor acestuia, controlul asupra activității lui și, dacă este cazul, înlocuirea lui;

d) judecarea acțiunilor introduse de lichidator pentru anularea unor transferuri cu caracter patrimonial, anterioare hotărârii de deschidere a procedurii;

e) judecarea contestațiilor băncii debitoare ori ale creditorilor împotriva măsurilor luate de lichidator;

f) confirmarea planului de distribuire a sumelor obținute din lichidare;

g) darea hotărârii de închidere a procedurii.

Hotărârile judecătorului-sindic sunt definitive și executorii și vor cuprinde, prin derogare de la art. 261 alin. 4*) din Codul de procedură civilă, și motivarea. În condițiile legii, ele vor putea fi atacate cu recurs.“

4. **Articolul 4 va avea următorul cuprins:**

„Art. 4. — Curtea de apel va fi instanța de recurs, pentru hotărârile date de judecătorul-sindic, în baza art. 3.

Recursul va fi judecat în termen de 15 zile de la înregistrarea dosarului la curtea de apel, citarea părților urmând să fie făcută prin publicitate, în condițiile art. 95 din Codul de procedură civilă.

Prin derogare de la art. 300 alin. 3 și 4 din Codul de procedură civilă, hotărârile judecătorului-sindic, cu excepția celei de respingere a contestației băncii debitoare, nu vor putea fi suspendate de instanța de recurs.“

5. **Articolul 5 se abrogă.**

6. **Articolul 6 va avea următorul cuprins:**

„Art. 6. — În îndeplinirea atribuțiilor lor, care implică aplicarea unor reglementări bancare, judecătorul-sindic și lichidatorul pot cere opinia Băncii Naționale a României, în calitate sa de autoritate de supraveghere bancară.“

7. **Articolul 7 va avea următorul cuprins:**

„Art. 7. — În cazul deschiderii procedurii falimentului judecătorul-sindic va ridica de îndată băncii debitoare dreptul de a-și administra bunurile și de a dispune de ele și va desemna un lichidator, cu avizul Băncii Naționale a României. Acesta va trebui să fie persoană juridică specializată, constituită conform legii.

Adunarea generală a acționarilor băncii debitoare va putea desemna, cu majoritate simplă, un reprezentant care să îi reprezinte în cadrul procedurii și care va avea dreptul, în condițiile legii, să conteste măsurile luate de lichidator sau să exercite căile de atac împotriva hotărârilor judecătorești.

În prima ședință a adunării creditorilor aceștia vor putea alege un alt lichidator, cu o majoritate de 51% din valoarea creanțelor valabile, înregistrate la tribunal până la data prevăzută în notificarea trimisă de judecătorul-sindic, sau vor putea decide menținerea lichidatorului desemnat de judecătorul-sindic.

În cazul în care sunt propuși mai mulți lichidatori, va fi considerat ales lichidatorul care va întruni voturile creditorilor titulari ai celei mai mari părți din valoarea creanțelor înregistrate la tribunal, în condițiile alin. 3. Pe data stabilirii atribuțiilor noului lichidator de către judecătorul-sindic vor înceta atribuțiile lichidatorului numit de acesta la data deschiderii procedurii. Lichidatorul nou-numit va prelua activitatea de la lichidatorul înlocuit, sub controlul judecătorului-sindic.

În cazul propunerii lichidatorului de către creditorii, acesta va trebui să primească avizul Băncii Naționale a României înainte de a fi desemnat de judecătorul-sindic.

Prevederile Legii nr. 64/1995 privind procedura reorganizării judiciare și a falimentului, cu modificările ulterioare, privind retribuirea lichidatorului, se aplică în mod corespunzător.“

8. **Articolul 8 va avea următorul cuprins:**

„Art. 8. — Banca debitoare, comitetul creditorilor și oricare dintre creditorii pot face contestație împotriva măsurilor luate de lichidator. O astfel de contestație va trebui să fie înregistrată în termen de 10 zile de la data la care măsura a fost luată, iar soluționarea acesteia se va face în maxi-

mum 15 zile de la data depunerii ei. Dacă socotește necesar, judecătorul-sindic va ține o ședință, cu citarea autorului contestației, a băncii debitoare a Băncii Naționale a României și a lichidatorului.“

9. **Articolul 9 va avea următorul cuprins:**

„Art. 9. — Lichidatorul va întocmi un raport lunar asupra evoluției procedurii falimentului, pe care îl va prezenta spre aprobare judecătorului-sindic, după care îl va transmite și Băncii Naționale a României. Un astfel de raport va include informații referitoare la valoarea totală a creanțelor asupra băncii debitoare și la valoarea totală a activelor băncii debitoare care au fost vândute.

În orice stadiu al procedurii falimentului, pentru motive temeinice — dol sau culpă gravă —, judecătorul-sindic poate înlocui lichidatorul cu un altul, prin încheiere motivată dată în camera de consiliu. Numirea noului lichidator se va face cu respectarea procedurii prevăzute la art. 7.“

10. **Articolul 10 va avea următorul cuprins:**

„Art. 10. — Principalele atribuții ale lichidatorului sunt:

a) examinarea activității băncii debitoare în raport cu situația de fapt, întocmirea unui raport amănunțit asupra cauzelor și împrejurărilor care au dus la starea de faliment, cu menționarea persoanelor cărora le-ar fi imputabilă, și supunerea acestui raport judecătorului-sindic în termen de 30 de zile de la desemnarea sa; la cererea lichidatorului, judecătorul-sindic va putea prelungi această perioadă, pentru motive temeinice, prin încheiere;

b) aplicarea sigiliilor, inventarierea bunurilor băncii debitoare și luarea măsurilor corespunzătoare pentru conservarea lor, la deschiderea procedurii falimentului;

c) angajarea personalului necesar în vederea lichidării și conducerea activității acestuia;

d) să împrumute bani, cu aprobarea judecătorului-sindic, garantând cu activele băncii debitoare sau fără garanție;

e) introducerea de acțiuni pentru anularea actelor frauduloase, încheiate de banca debitoare în dauna drepturilor creditorilor în cei 3 ani anteriori deschiderii procedurii;

f) introducerea de acțiuni pentru anularea constituțiilor sau transferurilor de drepturi patrimoniale către terți și pentru restituirea de către aceștia a bunurilor transmise și a valorii altor prestații executate, realizate de banca debitoare prin:

— acte de transfer cu titlu gratuit, efectuate în cei 3 ani anteriori deschiderii procedurii; sunt exceptate sponsorizările în scop umanitar;

— operațiuni comerciale în care prestația băncii debitoare depășește vădit pe cea primită, efectuate în cei 3 ani anteriori deschiderii procedurii;

— acte încheiate, în cei 3 ani anteriori deschiderii procedurii, cu intenția tuturor părților implicate în acestea de a sustrage bunuri de la urmărirea de către creditorii sau de a le leza în orice alt fel drepturile;

— acte de transfer de proprietate către un creditor pentru stingerea unei datorii anterioare sau în folosul acestuia, efectuate în cele 120 de zile anterioare deschiderii procedurii, dacă suma pe care creditorul ar putea să o obțină în caz de faliment al băncii debitoare este mai mică decât valoarea actului de transfer;

— constituirea ori perfectarea unei garanții reale pentru o creanță care era chirografară în cele 120 de zile anterioare deschiderii procedurii;

— acte încheiate cu un acționar deținând cel puțin 5% din acțiunile băncii debitoare;

— acte încheiate cu un administrator, director sau un membru al organelor de supraveghere ale băncii debitoare;

— acte încheiate cu orice altă persoană fizică ori juridică deținând o poziție dominantă asupra băncii debitoare;

g) stabilirea datelor ședințelor adunării creditorilor ori de câte ori consideră necesar și prezidarea ședințelor;

*) Art. 261 alin. 4 din Codul de procedură civilă a fost modificat prin Ordonanța Guvernului nr. 13/1998, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 40 din 30 ianuarie 1998.

h) menținerea, rezilierea sau denunțarea unor contracte încheiate de banca debitoare;

i) examinarea creanțelor asupra băncii debitoare și, atunci când este cazul, formularea de obiecțiuni la acestea;

j) primirea plăților pe seama băncii debitoare și consemnarea sumelor în termen de 24 de ore într-un cont bancar al băncii debitoare, deschis la Banca Națională a României, cu titulatura *bancă în faliment*, cu drept exclusiv de dispoziție în interesul procedurii falimentului;

k) urmărirea încasării creanțelor din averea băncii debitoare, rezultate din transferul de bunuri sau de sume de bani, efectuate de aceasta înainte de înregistrarea cererii introductive;

l) lichidarea bunurilor din averea băncii debitoare;

m) întocmirea unui raport lunar asupra evoluției procedurii falimentului, pe care îl va prezenta judecătorului-sindic și îl va transmite Băncii Naționale a României;

n) întocmirea bilanțului final de lichidare; dacă lichidarea se prelungește peste durata unui exercițiu financiar, lichidatorii sunt obligați să întocmească bilanțul contabil anual și să îl depună la organele și la termenele prevăzute în modelele situațiilor financiar-contabile pentru bănci;

o) sesizarea judecătorului-sindic despre orice problemă care ar cere o soluționare de către acesta;

p) încheierea oricărui document în numele băncii debitoare, inițierea și coordonarea, în numele acesteia, a oricărei acțiuni sau proceduri legale;

q) efectuarea oricăror acte de procedură cerute de prezenta lege.

11. **Articolul 11 se abrogă.**

12. **Articolul 12 va avea următorul cuprins:**

„Art. 12. — Procedura falimentului va începe pe baza unei cereri introduse de către banca debitoare sau de creditorii acesteia ori de Banca Națională a României.”

13. **Articolul 17 va avea următorul cuprins:**

„Art. 17. — Banca Națională a României, în calitatea sa de autoritate de supraveghere bancară, va putea introduce cerere împotriva băncii față de care s-au aplicat măsuri de supraveghere sau administrare specială și care nu au condus la redresarea băncii aflate în situația de a nu onora plățile.”

14. **Articolul 18 va avea următorul cuprins:**

„Art. 18. — În urma înregistrării cererii, introdusă conform art. 13, 14, 16 și 17, judecătorul-sindic va notifica aceasta părților interesate și oficiului registrului comerțului la care banca debitoare este înmatriculată, pentru efectuarea mențiunii.

Toate cheltuielile aferente procedurii instituite prin prezenta lege vor fi suportate din averea băncii debitoare.

În lipsa disponibilităților din contul prevăzut la art. 10 alin. 1 lit. j) se vor utiliza disponibilități din fondul de lichidare, prevăzut de Legea nr. 64/1995, cu modificările ulterioare.”

15. **Articolul 19 va avea următorul cuprins:**

„Art. 19. — La primul termen de judecată judecătorul-sindic va analiza cererea și, în cazul în care banca debitoare nu contestă starea de faliment, va dispune începerea de îndată a procedurii falimentului băncii debitoare.

Contestația împotriva cererii de declanșare a procedurii falimentului se poate face în termen de 5 zile de la data comunicării acestei cereri.

Judecătorul-sindic se va pronunța asupra contestației în termen de 10 zile, termen care poate fi prelungit o singură dată cu încă 10 zile.

Hotărârea judecătorească privind deschiderea procedurii falimentului băncii debitoare va fi comunicată de îndată Fondului de garantare a depozitelor în sistemul bancar, în vederea aplicării reglementărilor privind plata depozitelor garantate.”

16. **Articolul 20 va avea următorul cuprins:**

„Art. 20. — Judecătorul-sindic va comunica Băncii Naționale a României hotărârea sa privind începerea pro-

cedurii falimentului băncii debitoare. Banca Națională a României va închide de îndată conturile băncii debitoare, deschise la Banca Națională a României, și va deschide un nou cont, cu mențiunea *bancă în faliment*. În acest cont se vor vira sumele de bani existente până la acea dată în conturile băncii. În continuare operațiunile financiare ale băncii în faliment se vor desfășura exclusiv prin acest cont.”

17. **După articolul 20 se introduc articolele 20¹, 20², 20³ și 20⁴ cu următorul cuprins:**

„Art. 20¹. — De la data deschiderii procedurii se suspendă toate acțiunile judiciare sau extrajudiciare pentru realizarea creanțelor asupra băncii debitoare sau bunurilor sale.

Deschiderea procedurii suspendă orice termene de prescripție a acțiunilor prevăzute la alin. 1. Termenele vor reîncepe să curgă după 30 de zile de la închiderea procedurii.

Acțiunile introduse de lichidator în aplicarea dispozițiilor prezentei legi sunt scutite de taxe de timbru.

Art. 20². — Nici o dobândă ori cheltuială nu va putea fi adăugată creanțelor asupra băncii debitoare de la data deschiderii procedurii.

Art. 20³. — După ce s-a dispus deschiderea procedurii potrivit art. 19, este interzis administratorilor băncii debitoare, sub sancțiunea nulității, să înstrăineze, fără acordul judecătorului-sindic, acțiunile deținute la banca debitoare care face obiectul acestei proceduri.

Judecătorul-sindic va dispune indisponibilizarea acțiunilor, potrivit alin. 1, în registrele speciale de evidență sau în conturile înregistrate electronic.

Art. 20⁴. — Salariații băncii aflate în procedura falimentului vor putea desemna două persoane care să îi reprezinte în procesul de lichidare, după deschiderea procedurii, pentru recuperarea creanțelor reprezentând salariile și alte drepturi bănești.”

18. **Articolul 21 va avea următorul cuprins:**

„Art. 21. — Prevederile secțiunii a 6-a „Falimentul” din Legea nr. 64/1995, cu modificările ulterioare, se vor aplica corespunzător și procedurii falimentului băncilor, cu excepția art. 75, respectiv a art. 98 alin. (2), în ceea ce privește începerea lichidării după afișarea tabelului de creanțe.

19. **După articolul 21 se introduce articolul 21¹ cu următorul cuprins:**

„Art. 21¹. — Creanțele reprezentând creditele, cu dobânzile și cheltuielile aferente, acordate băncii debitoare în cursul procedurii falimentului, la cererea lichidatorului și cu aprobarea judecătorului-sindic, vor fi plătite imediat după plata creanțelor prevăzute la art. 106 pct. 1 din Legea nr. 64/1995, cu modificările ulterioare.”

20. **Articolul 24 va avea următorul cuprins:**

„Art. 24. — În vederea luării măsurilor prevăzute la art. 22 alin. 1, judecătorul-sindic poate fi sesizat de către lichidator, de oricare dintre creditori, de Banca Națională a României sau se poate sesiza din oficiu, pe baza datelor din dosarul cauzei, și va putea dispune măsuri asigurătorii.”

21. **Articolul 26 va avea următorul cuprins:**

„Art. 26. — Procedura falimentului va fi închisă atunci când judecătorul-sindic a aprobat raportul final, când toate fondurile sau bunurile din averea băncii ajunse în stare de faliment au fost distribuite și fondurile nereclamate au fost depuse la Banca Națională a României. În urma unei cereri a lichidatorului, judecătorul-sindic va da o hotărâre, închizând procedura falimentului. Hotărârea va fi comunicată, în scris, tuturor creditorilor, băncii debitoare și Băncii Naționale a României, care va închide contul *bancă în faliment*, existent la aceasta, și va vira eventualele sume rămase în cont la bugetul de stat. Aceste sume pot fi solicitate de persoanele îndreptățite, în termenul legal de prescripție.”

22. Articolul 28 se abrogă.

Art. II. — Procedurile de reorganizare judiciară declanșate în baza prevederilor Legii nr. 64/1995, cu modificările ulterioare, vor fi continuate în conformitate cu prevederile acestei legi.

Art. III. — Legea nr. 83/1998, cu modificările și completările aduse prin prezenta ordonanță de urgență, va fi republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, după aprobarea acesteia prin lege de către Parlament, dându-se textelor o nouă numerotare.

PRIM-MINISTRU
RADU VASILE

Contrasemnează:
Guvernatorul Băncii Naționale a României,
Mugur Isărescu
Ministru de stat, ministrul justiției,
Valeriu Stoica
Ministrul finanțelor,
Decebal Traian Remeș

București, 19 noiembrie 1999.
Nr. 186.

GUVERNUL ROMÂNIEI**HOTĂRÂRE**

**privind modificarea și completarea Hotărârii Guvernului nr. 525/1996
pentru aprobarea Regulamentului general de urbanism**

Guvernul României hotărăște:

Art. I. — Hotărârea Guvernului nr. 525/1996 pentru aprobarea Regulamentului general de urbanism, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 149 din 16 iulie 1996, cu modificările și completările ulterioare, se modifică și se completează după cum urmează:

1. Articolul 1 va avea următorul cuprins:

„Art. 1. — Se aprobă Regulamentul general de urbanism prevăzut în anexa nr. 1 care face parte integrantă din prezenta hotărâre.”

2. Alineatul (3) al articolului 2 va avea următorul cuprins:

„(3) Fondurile necesare pentru elaborarea sau actualizarea planurilor urbanistice generale și a regulamentelor locale de urbanism se asigură din bugetele locale ale autorităților administrativ-teritoriale și, în completare, de la bugetul de stat, prin bugetul Ministerului Lucrărilor Publice și Amenajării

Teritoriului, pe bază de programe anuale. Finanțarea elaborării și/sau actualizării planurilor urbanistice generale și a regulamentelor locale de urbanism se face conform Normelor metodologice privind finanțarea elaborării și/sau actualizării planurilor urbanistice generale ale localităților și a regulamentelor locale de urbanism, prevăzute în anexa nr. 2 care face parte integrantă din prezenta hotărâre.”

3. După anexa nr. 1 se introduce anexa nr. 2 „Norme metodologice privind finanțarea elaborării și/sau actualizării planurilor urbanistice generale ale localităților și a regulamentelor locale de urbanism”.

Art. II. — Hotărârea Guvernului nr. 525/1996, cu modificările și completările ulterioare și cu cele aduse prin prezenta hotărâre, va fi republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I.

PRIM-MINISTRU
RADU VASILE

Contrasemnează:
Ministrul lucrărilor publice și amenajării teritoriului,
Nicolae Noica
Ministrul finanțelor,
Decebal Traian Remeș
Secretar de stat,
șeful Departamentului pentru
Administrație Publică Locală,
Vlad Roșca

București, 18 noiembrie 1999.
Nr. 960.

ANEXĂ

(Anexa nr. 2 la Hotărârea Guvernului nr. 525/1996)

NORME METODOLOGICE

**privind finanțarea elaborării și/sau actualizării planurilor urbanistice generale
ale localităților și a regulamentelor locale de urbanism**

CAPITOLUL I**Dispoziții generale**

Art. 1. — Planurile urbanistice generale sunt documentații complexe care se întocmesc pentru întregul teritoriu intravilan al localităților în corelare cu teritoriul administrativ al acestora și reglementează utilizarea terenurilor și condițiile de ocupare a acestora cu construcții, inclusiv infrastructuri,

amenajări și plantații, constituindu-se în suportul pentru realizarea programelor de dezvoltare a localităților.

Regulamentele locale de urbanism întăresc și detaliază prevederile planurilor urbanistice generale referitoare la modul concret de utilizare a terenurilor și de amplasare, dimensionare și realizare a construcțiilor, amenajărilor și plantațiilor, constituindu-se în instrumentul de bază al realizării disciplinei în construcții.